

Program studiów**Część A) programu studiów****Efekty uczenia się**

Wydział prowadzący studia:		Wydział Sztuk Pięknych
Kierunek na którym są prowadzone studia:		ochrona dóbr kultury
Poziom studiów		studia drugiego stopnia
Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji:		poziom 7
Profil studiów:		ogólnoakademicki
Tytuł zawodowy uzyskiwany przez absolwenta:		magister
Przyporządkowanie kierunku do dyscypliny naukowej lub artystycznej (dyscyplin), do których odnoszą się efekty uczenia się:		Dyscyplina: nauki o sztuce (100%) Dyscyplina wiodąca: nauki o sztuce
Symbol	Po ukończeniu studiów absolwent osiąga następujące efekty uczenia się:	
WIEDZA		
K_W01	Ma pogłębioną wiedzę o specyfice przedmiotowej i metodologicznej oraz dynamice rozwojowej nauk o sztuce (zwłaszcza: konserwatorstwa, muzealnictwa, historii sztuki i zabytkoznawstwa), którą jest w stanie twórczo rozwijać w działalności naukowej i profesjonalnej oraz integrować z metodami innych dyscyplin.	
K_W02	Zna podstawy metodologiczne badań naukowych w dziedzinie humanistyki, z naciskiem na nauki o sztuce (z uwzględnieniem metodologii rozwijanej w ramach ścieżek specjalnościowych, m. in. konserwatorstwo, zabytkoznawstwo i historia sztuki, muzeologia).	
K_W03	Zna w stopniu zaawansowanym szczegółowe dzieje, teorie, doktryny i współczesne kierunki rozwoju ochrony dziedzictwa i muzeologii.	
K_W04	Ma szczegółową orientację na obszarze zakresu problemowego, wybranego w ramach ścieżki specjalnościowej (teorie i doktryny, konteksty, kierunki badań i problemy metodologiczne, terminologia).	
K_W05	Posiada szczegółową, specjalistyczną wiedzę w zakresie opracowywanego samodzielnie zagadnienia o możliwie pionierskim charakterze merytorycznym, związanego z wybranym obszarem studiów w ramach ochrony dóbr kultury i wybranym seminarium magisterskim (przedmiot badań, konteksty, problemy metodologiczne, terminologia, literatura).	
K_W06	Zna na poziomie pogłębionym współczesne dylematy ochrony dóbr kultury w jej różnych aspektach, ich uwarunkowania i problematykę, w tym także zasady ochrony własności i prawa autorskiego.	
K_W07	Zna na poziomie pogłębionym współczesne aspekty prawne ochrony dziedzictwa kulturowego.	
K_W08	Ma wiedzę dotyczącą istoty skutecznych form komunikowania, realizowanej w ramach założonej strategii oraz różnych form i metod oddziaływania na otoczenie.	
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U01	Odpowiednio dobierając źródła i selekcionując informacje, potrafi przeprowadzić ukierunkowaną kwerendę merytoryczną, sformułować krytyczny stan badań i opracować pełny kwestionariusz badawczy do problemów z zakresu nauk o sztuce, który twórczo rozwiązuje i prezentuje z wykorzystaniem różnych form i mediów.	

K_U02	Szczegółowo analizuje problemy i formułuje hipotezy w wybranym obszarze ochrony dóbr kultury, posługując się odpowiednimi metodami, pojęciami i narzędziami badawczymi, właściwymi dla nauk o sztuce, które twórczo dobiera / przystosowuje / lub samodzielnie opracowuje.
K_U03	Potrafi integrować wiedzę z zakresu nauk o sztuce z wiedzą z innych dyscyplin oraz stosować ją w sytuacjach profesjonalnych o różnym stopniu złożoności, związanych z dylematami ochrony dóbr kultury i oceną podejmowanych w tym zakresie działań.
K_U04	Potrafi w sposób spójny i fachowy komunikować się na tematy z zakresu nauk o sztuce z różnymi kręgami odbiorców (w tym środowiskiem specjalistycznym), z wykorzystaniem różnych kanałów komunikacji, w języku polskim i języku obcym.
K_U05	Ma pogłębioną umiejętność samodzielnego przygotowania różnych prac naukowych oraz dokumentacyjnych w oparciu o warsztat badawczy z wybranego zakresu ochrony dóbr kultury, z wykorzystaniem metod, zależnych od charakteru tematu.
K_U06	Ma pogłębioną umiejętność przygotowania klarownych wystąpień ustnych, dotyczących zagadnień szczegółowych z zakresu nauk o sztuce, powiązanych z ochroną dóbr kultury.
K_U07	Jest przygotowany do spójnej argumentacji z wykorzystaniem poglądów własnych i poglądów innych autorów oraz do prowadzenia debaty w zakresie problemów nauk o sztuce i dylematów ochrony dziedzictwa kulturowego.
K_U08	Potrafi posługiwać się językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego oraz w wyższym stopniu w zakresie specjalistycznej terminologii.
KOMPETENCJE SPOŁECZNE	
K_K01	Potrafi współdziałać w profesjonalnym zespole i kierować nim.
K_K02	Podejmuje autonomiczne działania, zmierzające do kierowania swym stałym rozwojem naukowym i karierą zawodową, ukierunkowując także innych w tym zakresie.
K_K03	Potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania a w podejściu do dóbr kultury kieruje się fachową wiedzą, samokrytycyzmem, opinią ekspercką i własną zdolnością oceny działań innych.
K_K04	Jest wrażliwy na problematykę odpowiedzialnego podejścia do materialnego dziedzictwa kulturowego, potrafi dostrzec oraz ocenić dobre i złe praktyki w tym zakresie, jest gotów do reakcji i zainicjowania stosownych przeciwdziałań.
K_K05	Identyfikuje i rozstrzyga dylematy, związane z ochroną dóbr kultury, jest świadom swej odpowiedzialności decyzyjnej w zakresie posiadanych kompetencji a w podejmowanych działaniach kieruje się zasadami etyki zawodowej, których przestrzega i które rozwija.
K_K06	Jest gotowy do podejmowania wyzwań zgodnych z etosem zawodowym – potrafi być ofiarny i wytrwały w realizacji indywidualnych i zespołowych działań w zakresie ochrony dóbr kultury regionu, kraju i świata.

Opis procesu prowadzącego do uzyskania efektów uczenia się

Część B) programu studiów

Wydział prowadzący studia:		Wydział Sztuk Pięknych		
Kierunek na którym są prowadzone studia:		ochrona dóbr kultury		
Poziom studiów:		studia drugiego stopnia		
Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji:		poziom 7		
Profil studiów:		ogólnoakademicki		
Przyporządkowanie kierunku do dyscypliny naukowej lub artystycznej (dyscyplin), do których odnoszą się efekty uczenia się:		Dyscyplina: nauki o sztuce Dyscyplina wiodąca: nauki o sztuce (100%)		
Forma studiów:		Stacjonarne		
Liczba semestrów:		4		
Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie:		120		
Łączna liczba godzin zajęć dydaktycznych:		Godziny kierunkowe 285 + w zależności od wyboru specjalności: - konserwatorstwo 660 - muzealnictwo i zabytkoznawstwo 615		
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom:		magister		
Wskazanie związku programu kształcenia z misją i strategią UMK:		Program studiów wiąże się ściśle z misją UMK (prowadzenie form działalności edukacyjnej i popularyzatorskiej, odpowiadających aktualnym i przyszłym potrzebom i aspiracjom społeczeństwa) oraz w strategię i misję WSzP UMK („umożliwienie studentom zdobycia nowoczesnego wykształcenia we wskazanych obszarach oraz nabycia wiedzy, umiejętności i postaw, zgodnych z tradycją życia akademickiego i wymogami współczesnego świata, przy zachowaniu własnej, wypracowanej na przestrzeni lat specyfiki Wydziału”). Specyfika interdyscyplinarnego kierunku, skoncentrowanego na badaniach, interpretacji i dokumentacji materialnych reliktyw przeszłości z uwzględnieniem problematyki ich zachowania i ochrony, wynika ze świadomego osadzenia programu studiów i sposobu kształtowania sylwetki absolwenta w wieloletniej tradycji dydaktycznej i potencjale kadrowym Wydziału Sztuk Pięknych.		
Przedmioty / grupy zajęć wraz z zakładanymi efektami uczenia się				
Grupy przedmiotów zajęć	Przedmiot	Zakładane efekty uczenia się	Formy i metody kształcenia zapewniające osiągnięcie efektów uczenia się	Sposoby weryfikacji i oceny zakładanych efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

Grupa przedmiotów kierunkowych: DZIEDZICTWO KULTUROWE I MUZEOLOGIA	Współczesne koncepcje ochrony dóbr kultury	WIEDZA K_W01 Ma pogłębioną wiedzę o specyfice przedmiotowej i metodologicznej oraz dynamice rozwojowej nauk o sztuce (zwłaszcza: konserwatorstwa, muzealnictwa, historii sztuki i zabytkoznawstwa), którą jest w stanie twórczo rozwijać w działalności naukowej i profesjonalnej oraz integrować z metodami innych dyscyplin.	Wykłady problemowe	Egzaminy na ocenę, weryfikujące efekty kształcenia dla poszczególnych przedmiotów Praktyki zawodowe w programie studiów weryfikują umiejętności w zakresie samodzielnego rozstrzygania dylematów zawodowych.
	Historia i teoria wystawiennictwa	rozwojowej nauk o sztuce (zwłaszcza: konserwatorstwa, muzealnictwa, historii sztuki i zabytkoznawstwa), którą jest w stanie twórczo rozwijać w działalności naukowej i profesjonalnej oraz integrować z metodami innych dyscyplin.		
	Historia muzeum	rozwojowej nauk o sztuce (zwłaszcza: konserwatorstwa, muzealnictwa, historii sztuki i zabytkoznawstwa), którą jest w stanie twórczo rozwijać w działalności naukowej i profesjonalnej oraz integrować z metodami innych dyscyplin.		
	Praktyczne aspekty ochrony dziedzictwa kulturowego w prawie krajowym i międzynarodowym	KW_02 Zna podstawy metodologiczne badań naukowych w dziedzinie humanistyki, z naciskiem na nauki o sztuce (z uwzględnieniem metodologii rozwijanej w ramach ścieżek i modułów specjalnościowych, m. in. konserwatorstwo, zabytkoznawstwo i historia sztuki, muzeologia). K_W03 Zna w stopniu zaawansowanym szczegółowe dzieje, teorie, doktryny i współczesne kierunki rozwoju ochrony dziedzictwa i muzeologii. K_W06 Zna na poziomie pogłębionym współczesne dylematy ochrony dóbr kultury w jej różnych aspektach, ich uwarunkowania i problematykę, w tym także zasady ochrony własności i prawa autorskiego. K_W07 Zna na poziomie pogłębionym współczesne aspekty prawne ochrony dziedzictwa kulturowego. UMIEJĘTNOŚCI K_U02 Szczegółowo analizuje problemy i formułuje hipotezy w wybranym obszarze ochrony dóbr kultury, posługując się		

	odpowiednimi metodami, pojęciami i narzędziami badawczymi, właściwymi dla nauk o sztuce, które twórczo dobiera / przystosowuje / lub samodzielnie opracowuje. K_U03 Potrafi integrować wiedzę z zakresu nauk o sztuce z wiedzą z innych dyscyplin oraz stosować ją w sytuacjach profesjonalnych o różnym stopniu złożoności, związanych z dylematami ochrony dóbr kultury i oceną podejmowanych w tym zakresie działań. K_U04 Potrafi w sposób spójny i fachowy komunikować się na tematy z zakresu nauk o sztuce z różnymi kręgami odbiorców (w tym środowiskiem specjalistycznym), z wykorzystaniem różnych kanałów komunikacji, w języku polskim i języku obcym. KOMPETENCJE K_K03 Potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania a w podejściu do dóbr kultury kieruje się fachową wiedzą, samokrytycyzmem, opinią ekspercką i własną zdolnością oceny działań innych. K_K04 Jest wrażliwy na problematykę odpowiedzialnego podejścia do materialnego dziedzictwa kulturowego, potrafi dostrzec oraz ocenić dobre i złe praktyki w tym zakresie, jest gotów		
--	---	--	--

		do reakcji i zainicjowania stosownych przeciw-działań. K_K05 Identyfikuje i rozstrzyga dylematy, związane z ochroną dóbr kultury, jest świadom swej odpowiedzialności decyzyjnej w zakresie posiadanych kompetencji a w podejmowanych działaniach kieruje się zasadami etyki zawodowej, których przestrzega i które rozwija. K_K06 Jest gotowy do podejmowania wyzwań zgodnych z etosem zawodowym – potrafi być ofiarny i wytrwały w realizacji indywidualnych i zespołowych działań w zakresie ochrony dóbr kultury regionu, kraju i świata.		
SEMINARIUM MAGISTERSKIE	Seminarium magisterskie	WIEDZA K_W01 Ma pogłębioną wiedzę o specyfice przedmiotowej i metodologicznej oraz dynamice rozwojowej nauk o sztuce (zwłaszcza: konserwatorstwa, muzealnictwa, historii sztuki i zabytkoznawstwa, krytyki artystycznej) którą jest w stanie twórczo rozwijać w działalności naukowej i profesjonalnej oraz integrować z metodami innych dyscyplin. K_W02 Zna podstawy metodologiczne badań naukowych w dziedzinie humanistyki, z naciskiem na nauki o sztuce (z uwzględnieniem metodologii rozwijanej w ramach ścieżek i modułów specjalnościowych, m. in. konserwatorstwo, zabytkoznawstwo i historia sztuki, muzeologia, krytyka artystyczna).	Metoda seminaryjna, dyskusyjno-problemowa Prowadzenie przygotowywanej przez studenta pracy pisemnej na wybrany temat z zakresu nauk o sztuce. Praca grupowa i konsultacje indywidualne z opiekunem, praca samodzielna.	Warunkiem zaliczenia jest uczestnictwo w zajęciach, systematyczne referowanie postępów pracy oraz przedstawienie do oceny pracy końcowej w formie pisemnej. Oceniane jest zaangażowanie studenta podczas zajęć seminaryjnych, umiejętność samodzielnego zdobywania wiedzy i stawiania problemów badawczych, postępy w doskonaleniu warsztatu oraz praca pisemna, stanowiąca podstawę procedury o nadanie tytułu zawodowego magistra. W przypadku samej pracy, ocenie (zgodnie z systemem APD) podlega oryginalność ujęcia problemu, rzetelność i zakres przeprowadzonych kwerend oraz dobór źródeł,

	K_W04 Ma szczegółową orientację na obszarze zakresu problemowego, wybranego w ramach ścieżki specjalnościowej (teorie i doktryny, konteksty, kierunki badań i problemy metodo-logiczne, terminologia). K_W05 Posiada szczegółową, specjalistyczną wiedzę w zakresie opracowywanego samodzielnie zagadnienia o możliwie pionierskim charakterze merytorycznym, związanego z wybranym obszarem studiów w ramach ochrony dóbr kultury i wybranym seminarium magisterskim (przedmiot badań, konteksty, problemy metodologiczne, terminologia, literatura). UMIEJĘTNOŚCI K_U01 Odpowiednio dobierając źródła i selekcjonując informacje, potrafi przeprowadzić ukierunkowaną kwerendę merytoryczną, sformułować krytyczny stan badań i opracować pełny kwestionariusz badawczy do problemów z zakresu nauk o sztuce, który twórczo rozwiązuje i prezentuje z wykorzystaniem różnych form i mediów. K_U02 Szczegółowo analizuje problemy i formułuje hipotezy w wybranym obszarze ochrony dóbr kultury, posługując się odpowiednimi metodami, pojęciami i narzędziami badawczymi, właściwymi dla nauk o sztuce, które twórczo dobiera / przystosowuje / lub samodzielnie opracowuje. K_U04 Potrafi w sposób spójny i	samodzielność wnioskowania i umiejętność logicznego argumentowania, struktura pracy, poprawność strony formalnej (język, staranność zastosowanego aparatu naukowego).
--	---	--

	fachowy komunikować się na tematy z zakresu nauk o sztuce z różnymi kręgami odbiorców (w tym środowiskiem specjalistycznym), z wykorzystaniem różnych kanałów komunikacji, w języku polskim i języku obcym. K_U05 Ma pogłębioną umiejętność samodzielnego przygotowania różnych prac naukowych oraz dokumentacyjnych w oparciu o warsztat badawczy z wybranego zakresu ochrony dóbr kultury, z wykorzystaniem metod, zależnych od charakteru tematu. K_U06 Ma pogłębioną umiejętność przygotowania klarownych wystąpień ustnych, dotyczących zagadnień szczegółowych z zakresu nauk o sztuce, powiązanych z ochroną dóbr kultury. K_U07 Jest przygotowany do spójnej argumentacji z wykorzystaniem poglądów własnych i poglądów innych autorów oraz do prowadzenia debaty w zakresie problemów nauk o sztuce i dylematów ochrony dziedzictwa kulturowego. KOMPETENCJE K_K02 Podejmuje autonomiczne działania, zmierzające do kierowania swym stałym rozwojem naukowym i karierą zawodową, ukierunkowując także innych w tym zakresie. K_K03 Potrafi odpowiednio określić		
--	--	--	--

		priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania a w podejściu do dóbr kultury kieruje się fachową wiedzą, samokrytycyzmem, opinią ekspercką i własną zdolnością oceny działań innych. K_K04 Jest wrażliwy na problematykę odpowiedzialnego podejścia do materialnego dziedzictwa kulturowego, potrafi dostrzec oraz ocenić dobre i złe praktyki w tym zakresie, jest gotów do reakcji i zainicjowania stosownych przeciw-działań. K_K05 Identyfikuje i rozstrzyga dylematy, związane z ochroną dóbr kultury, jest świadom swej odpowiedzialności decyzyjnej w zakresie posiadanych kompetencji a w podejmowanych działaniach kieruje się zasadami etyki zawodowej, których przestrzega i które rozwija. K_K06 Jest gotowy do podejmowania wyzwań zgodnych z etosem zawodowym – potrafi być ofiarny i wytrwały w realizacji indywidualnych i zespołowych działań w zakresie ochrony dóbr kultury regionu, kraju i świata.		
	Egzamin dyplomowy	WIEDZA K_W01 Ma pogłębioną wiedzę o specyfice przedmiotowej i metodologicznej oraz dynamice rozwojowej nauk o sztuce (zwłaszcza: konserwatorstwa, muzealnictwa, historii		Egzamin końcowy przed komisją, powołaną zgodnie z regulaminem dyplomowania dla kierunku, związany z obroną pracy magisterskiej, weryfikujący wiedzę, umiejętności i kompetencje nabywane przez okres

	sztuki i zabytkoznawstwa), którą jest w stanie twórczo rozwijać w działalności naukowej i profesjonalnej oraz integrować z metodami innych dyscyplin. K_W02 Zna podstawy metodologiczne badań naukowych w dziedzinie humanistyki, z naciskiem na nauki o sztuce (z uwzględnieniem metodologii rozwijanej w ramach ścieżek i modułów specjalnościowych, m. in. konserwatorstwo, zabytkoznawstwo i historia sztuki, muzeologia). K_W04 Ma szczegółową orientację na obszarze zakresu problemowego, wybranego w ramach ścieżki specjalnościowej (teorie i doktryny, konteksty, kierunki badań i problemy metodo-logiczne, terminologia). K_W05 Posiada szczegółową, specjalistyczną wiedzę w zakresie opracowywanego samodzielnie zagadnienia o możliwie pionierskim charakterze merytorycznym, związanego z wybranym obszarem studiów w ramach ochrony dóbr kultury i wybranym seminarium magisterskim (przedmiot badań, konteksty, problemy metodologiczne, terminologia, literatura). UMIEJĘTNOŚCI K_U02 Szczegółowo analizuje problemy i formułuje hipotezy w wybranym obszarze ochrony dóbr kultury, posługując się odpowiednimi metodami, pojęciami i narzędziami badawczymi, właściwymi dla nauk o	studiów (szczegóły określa regulamin dyplomowania).
--	--	--

	sztuce, które twórczo dobiera / przystosowuje / lub samodzielnie opracowuje. K_U04 Potrafi w sposób spójny i fachowy komunikować się na tematy z zakresu nauk o sztuce z różnymi kręgami odbiorców (w tym środowiskiem specjalistycznym), z wykorzystaniem różnych kanałów komunikacji, w języku polskim i języku obcym. K_U05 Ma pogłębioną umiejętność samodzielnego przygotowania różnych prac naukowych oraz dokumentacyjnych w oparciu o warsztat badawczy z wybranego zakresu ochrony dóbr kultury, z wykorzystaniem metod, zależnych od charakteru tematu. K_U06 Ma pogłębioną umiejętność przygotowania klarownych wystąpień ustnych, dotyczących zagadnień szczegółowych z zakresu nauk o sztuce, powiązanych z ochroną dóbr kultury. K_U07 Jest przygotowany do spójnej argumentacji z wykorzystaniem poglądów własnych i poglądów innych autorów oraz do prowadzenia debaty w zakresie problemów nauk o sztuce i dylematów ochrony dziedzictwa kulturowego. KOMPETENCJE K_K02 Podejmuje autonomiczne działania, zmierzające do kierowania		
--	--	--	--

		swym stałym rozwojem naukowym i karierą zawodową, ukierunkowując także innych w tym zakresie. K_K03 Potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania a w podejściu do dóbr kultury kieruje się fachową wiedzą, samokrytycyzmem, opinią ekspercką i własną zdolnością oceny działań innych. K_K04 Jest wrażliwy na problematykę odpowiedzialnego podejścia do materialnego dziedzictwa kulturowego, potrafi dostrzec oraz ocenić dobre i złe praktyki w tym zakresie, jest gotów do reakcji i zainicjowania stosownych przeciw-działań. K_K05 Identyfikuje i rozstrzyga dylematy, związane z ochroną dóbr kultury, jest świadom swej odpowiedzialności decyzyjnej w zakresie posiadanych kompetencji a w podejmowanych działaniach kieruje się zasadami etyki zawodowej, których przestrzega i które rozwija. K_K06 Jest gotowy do podejmowania wyzwań zgodnych z etosem zawodowym – potrafi być ofiarny i wytrwały w realizacji indywidualnych i zespołowych działań w zakresie ochrony dóbr kultury regionu, kraju i świata.		
TECHNIKI KOMUNIKACJI	Techniki komunikacji i negocjacji społecznych	WIEDZA K_W08 Ma wiedzę dotyczącą istoty		

		skutecznych form komunikowania, realizowanej w ramach założonej strategii oraz różnych form i metod oddziaływania na otoczenie. UMIEJĘTNOŚCI K_U04 Potrafi w sposób spójny i fachowy komunikować się na tematy z zakresu nauk o sztuce z różnymi kręgami odbiorców (w tym środowiskiem specjalistycznym), z wykorzystaniem różnych kanałów komunikacji, w języku polskim i języku obcym. KOMPETENCJE K_K06 Jest gotowy do podejmowania wyzwań zgodnych z etosem zawodowym – potrafi być ofiarny i wytrwały w realizacji indywidualnych i zespołowych działań w zakresie ochrony dóbr kultury regionu, kraju i świata.		
LEKTORAT Z JĘZYKA OBCEGO	Język obcy specjalistyczny II (do wyboru)	UMIEJĘTNOŚCI K_U08: Potrafi posługiwać się językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego oraz <u>w wyższym stopniu</u> w zakresie specjalistycznej terminologii	Metody eksponujące (drama, inscenizacja, pokaz, symulacja). Metody podające (opis, opowiadanie, pogadanka). Metody poszukujące (ćwiczeniowa, giełda pomysłów, oxfordzka, projektu). Metody dydaktyczne w kształceniu online (metody	Szczegółowe metody i kryteria oceniania obowiązujące u poszczególnych prowadzących zajęć zostaną przedstawione na zajęciach na początku danego etapu nauki. Egzamin – U01, U03 Wypowiedzi ustne – U02 Kolokwia – U01, U03

			ewaluacyjne)	
SPECJALNOŚĆ DO WYBORU I KONSERWATORSTWO				
Grupa przedmiotów I: PROBLEMATYKA BADAWCZA ZABYTKÓW ARCHITEKTURY	Metodyka badań archeologicznych	WIEDZA K_W01 Ma pogłębioną wiedzę o specyfice przedmiotowej i metodologicznej oraz dynamice rozwojowej nauk o sztuce (zwłaszcza: konserwatorstwa, muzealnictwa, historii sztuki i zabytkoznawstwa), którą jest w stanie twórczo rozwijać w działalności naukowej i profesjonalnej oraz integrować z metodami innych dyscyplin.	Metoda konwersatoryjna i ćwiczeniowa	Zaliczenie na ocenę Podstawą weryfikacji efektów kształcenia jest ocena umiejętności nabywanych na ćwiczeniach, szczególnie – ocena prac dokumentacyjnych wykonywanych przez studentów indywidualnie lub zespołowo.
	Problematyka zabytkoznawcza architektury drewnianej			
	Wybrane zagadnienia z dokumentacji ewidencyjnej i historyczno-konserwatorskiej			
	Badania architektoniczne – budownictwo drewniane	K_W04 Ma szczegółową orientację na obszarze zakresu problemowego, wybranego w ramach ścieżki specjalnościowej (teorie i doktryny, konteksty, kierunki badań i problemy metodo-logiczne, terminologia).		
	Badania architektoniczne – budownictwo murowane	UMIEJĘTNOŚCI		
	Dokumentacja historyczna zabytków architektury i urbanistyki	K_U03 Potrafi integrować wiedzę z zakresu nauk o sztuce z wiedzą z innych dyscyplin oraz stosować ją w sytuacjach profesjonalnych o różnym stopniu złożoności, związanych z dylematami ochrony dóbr kultury i oceną podejmowanych w tym zakresie działań.		
	Dokumentacja badań architektonicznych			
	Badania architektoniczne – praktyki terenowe	K_U05 Ma pogłębioną umiejętność samodzielnego przygotowania różnych prac naukowych oraz dokumentacyjnych w oparciu o warsztat badawczy z wybranego zakresu ochrony dóbr kultury, z		

		wykorzystaniem metod, zależnych od charakteru tematu. K_U06 Ma pogłębioną umiejętność przygotowania klarownych wystąpień ustnych, dotyczących zagadnień szczegółowych z zakresu nauk o sztuce, powiązanych z ochroną dóbr kultury. KOMPETENCJE K_K01 Potrafi współdziałać w profesjonalnym zespole i kierować nim. K_K02 Podejmuje autonomiczne działania, zmierzające do kierowania swym stałym rozwojem naukowym i karierą zawodową, ukierunkowując także innych w tym zakresie. K_K03 Potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania a w podejściu do dóbr kultury kieruje się fachową wiedzą, samokrytycyzmem, opinią ekspercką i własną zdolnością oceny działań innych. K_K04 Jest wrażliwy na problematykę odpowiedzialnego podejścia do materialnego dziedzictwa kulturowego, potrafi dostrzec oraz ocenić dobre i złe praktyki w tym zakresie, jest gotów do reakcji i zainicjowania stosownych przeciw-działań. K_K05 Identyfikuje i rozstrzyga dylematy, związane z ochroną dóbr		
--	--	---	--	--

		kultury, jest świadom swej odpowiedzialności decyzyjnej w zakresie posiadanych kompetencji a w podejmowanych działaniach kieruje się zasadami etyki zawodowej, których przestrzega i które rozwija. K_K06 Jest gotowy do podejmowania wyzwań zgodnych z etosem zawodowym – potrafi być ofiarny i wytrwały w realizacji indywidualnych i zespołowych działań w zakresie ochrony dóbr kultury regionu, kraju i świata.		
Grupa przedmiotów II: PROBLEMATYKA KONSERWATORSKA ZABYTKÓW ARCHITEKTURY	Problematyka zabytkoznawcza dziedzictwa techniki	WIEDZA K_W01 Ma pogłębioną wiedzę o specyfice przedmiotowej i metodologicznej oraz dynamice rozwojowej nauk o sztuce (zwłaszcza: konserwatorstwa, muzealnictwa, historii sztuki i zabytkoznawstwa), którą jest w stanie twórczo rozwijać w działalności naukowej i profesjonalnej oraz integrować z metodami innych dyscyplin.	Metoda konwersatoryjna i ćwiczeniowa	Zaliczenie na ocenę
	Waloryzacja dziedzictwa	rozwojowej nauk o sztuce (zwłaszcza: konserwatorstwa, muzealnictwa, historii		
	Ochrona krajobrazu kulturowego	sztuki i zabytkoznawstwa), którą jest w stanie twórczo rozwijać w działalności naukowej		
	Ochrona wartości kulturowych miejskich układów przestrzennych	i profesjonalnej oraz integrować z metodami innych dyscyplin.		
	Zarządzanie zasobami dziedzictwa kulturowego	K_W02 Zna podstawy metodologiczne badań naukowych w dziedzinie humanistyki, z naciskiem na nauki o sztuce (z uwzględnieniem metodologii rozwijanej w ramach ścieżek i modułów specjalnościowych, m. in. konserwatorstwo, zabytkoznawstwo i historia sztuki, muzeologia). K_W03 Zna w stopniu zaawansowanym szczegółowe dzieje, teorie, doktryny i współczesne kierunki rozwoju ochrony dziedzictwa i muzeologii.		

		K_W04 Ma szczegółową orientację na obszarze zakresu problemowego, wybranego w ramach ścieżki specjalnościowej (teorie i doktryny, konteksty, kierunki badań i problemy metodo-logiczne, terminologia). K_W07 Zna na poziomie pogłębionym współczesne aspekty prawne ochrony dziedzictwa kulturowego. UMIEJĘTNOŚCI K_U02 Szczegółowo analizuje problemy i formułuje hipotezy w wybranym obszarze ochrony dóbr kultury, posługując się odpowiednimi metodami, pojęciami i narzędziami badawczymi, właściwymi dla nauk o sztuce, które twórczo dobiera / przystosowuje / lub samodzielnie opracowuje. K_U03 Potrafi integrować wiedzę z zakresu nauk o sztuce z wiedzą z innych dyscyplin oraz stosować ją w sytuacjach profesjonalnych o różnym stopniu złożoności, związanych z dylematami ochrony dóbr kultury i oceną podejmowanych w tym zakresie działań. K_U07 Jest przygotowany do spójnej argumentacji z wykorzystaniem poglądów własnych i poglądów innych autorów oraz do prowadzenia debaty w zakresie problemów nauk o sztuce i dylematów ochrony dziedzictwa kulturowego.		
--	--	---	--	--

		KOMPETENCJE K_K02 Podejmuje autonomiczne działania, zmierzające do kierowania swym stałym rozwojem naukowym i karierą zawodową, ukierunkowując także innych w tym zakresie. K_K03 Potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania a w podejściu do dóbr kultury kieruje się fachową wiedzą, samokrytycyzmem, opinią ekspercką i własną zdolnością oceny działań innych. K_K04 Jest wrażliwy na problematykę odpowiedzialnego podejścia do materialnego dziedzictwa kulturowego, potrafi dostrzec oraz ocenić dobre i złe praktyki w tym zakresie, jest gotów do reakcji i zainicjowania stosownych przeciw-działań. K_K05 Identyfikuje i rozstrzyga dylematy, związane z ochroną dóbr kultury, jest świadom swej odpowiedzialności decyzyjnej w zakresie posiadanych kompetencji a w podejmowanych działaniach kieruje się zasadami etyki zawodowej, których przestrzega i które rozwija. K_K06 Jest gotowy do podejmowania wyzwań zgodnych z etosem zawodowym – potrafi być ofiarny i wytrwały w realizacji indywidualnych i		
--	--	---	--	--

		zespołowych działań w zakresie ochrony dóbr kultury regionu, kraju i świata.		
Grupa przedmiotów III: OCHRONA I ZARZĄDZANIE DZIEDZICTWEM	Konserwacja i restauracja zabytków architektury	WIEDZA K_W01 Ma pogłębioną wiedzę o specyfice przedmiotowej i metodologicznej oraz dynamice rozwojowej nauk o sztuce (zwłaszcza: konserwatorstwa, muzealnictwa, historii sztuki i zabytkoznawstwa), którą jest w stanie twórczo rozwijać w działalności naukowej i profesjonalnej oraz integrować z metodami innych dyscyplin.	Metoda konwersatoryjna i ćwiczeniowa W dwóch przypadkach wsparta wykładem problemowym	Zaliczenie na ocenę
	Fizyka budowli	rozwojowej nauk o sztuce (zwłaszcza: konserwatorstwa, muzealnictwa, historii sztuki i zabytkoznawstwa), którą jest w stanie twórczo rozwijać w działalności naukowej i profesjonalnej oraz integrować z metodami innych dyscyplin.		
	Podstawy projektowania w architekturze zabytkowej	K_W02 Zna podstawy metodologiczne badań naukowych w dziedzinie humanistyki, z naciskiem na nauki o sztuce (z uwzględnieniem metodologii rozwijanej w ramach ścieżek i modułów specjalnościowych, m. in. konserwatorstwo, zabytkoznawstwo i historia sztuki, muzeologia).		
	Kosztorysowanie i finansowanie projektów konserwatorskich ze środków publicznych	K_W06 Zna na poziomie pogłębionym współczesne dylematy ochrony dóbr kultury w jej różnych aspektach, ich uwarunkowania i problematykę, w tym także zasady ochrony własności i prawa autorskiego.		
	Zarys problematyki konserwatorskiej materiałów budowlanych	K_W07 Zna na poziomie pogłębionym współczesne aspekty prawne ochrony dziedzictwa kulturowego.		
	Problematyka konserwatorska architektury drewnianej	UMIEJĘTNOŚCI K_U02 Szczegółowo analizuje problemy i formułuje hipotezy w wybranym obszarze ochrony dóbr kultury, posługując się odpowiednimi metodami, pojęciami i		

		narzędziami badawczymi, właściwymi dla nauk o sztuce, które twórczo dobiera / przystosowuje / lub samodzielnie opracowuje. K_U03 Potrafi integrować wiedzę z zakresu nauk o sztuce z wiedzą z innych dyscyplin oraz stosować ją w sytuacjach profesjonalnych o różnym stopniu złożoności, związanych z dylematami ochrony dóbr kultury i oceną podejmowanych w tym zakresie działań. K_U04 Potrafi w sposób spójny i fachowy komunikować się na tematy z zakresu nauk o sztuce z różnymi kręgami odbiorców (w tym środowiskiem specjalistycznym), z wykorzystaniem różnych kanałów komunikacji, w języku polskim i języku obcym. K_U07 Jest przygotowany do spójnej argumentacji z wykorzystaniem poglądów własnych i poglądów innych autorów oraz do prowadzenia debaty w zakresie problemów nauk o sztuce i dylematów ochrony dziedzictwa kulturowego. KOMPETENCJE K_K02 Podejmuje autonomiczne działania, zmierzające do kierowania swym stałym rozwojem naukowym i karierą zawodową, ukierunkowując także innych w tym zakresie. K_K03 Potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych		
--	--	---	--	--

		zadania a w podejściu do dóbr kultury kieruje się fachową wiedzą, samokrytycyzmem, opinią ekspercką i własną zdolnością oceny działań innych. K_K04 Jest wrażliwy na problematykę odpowiedzialnego podejścia do materialnego dziedzictwa kulturowego, potrafi dostrzec oraz ocenić dobre i złe praktyki w tym zakresie, jest gotów do reakcji i zainicjowania stosownych przeciw-działań. K_K05 Identyfikuje i rozstrzyga dylematy, związane z ochroną dóbr kultury, jest świadom swej odpowiedzialności decyzyjnej w zakresie posiadanych kompetencji a w podejmowanych działaniach kieruje się zasadami etyki zawodowej, których przestrzega i które rozwija. K_K06 Jest gotowy do podejmowania wyzwań zgodnych z etosem zawodowym – potrafi być ofiarny i wytrwały w realizacji indywidualnych i zespołowych działań w zakresie ochrony dóbr kultury regionu, kraju i świata.		
Praktyki				
Wymiar praktyk	Min. 10 dni			
Forma praktyk	Praktyki terenowe z badań architektonicznych			
Zasady odbywania praktyk	Praktyki odbywają się po I roku studiów, mają charakter pracy grupowej organizowanej przez uczelnię.			

		Punktacja 3 p. ECTS		
SPECJALNOŚĆ DO WYBORU II				
MUZEALNICTWO I ZABYTKOZNAWSTWO				
Grupa przedmiotów I: MUZEOLOGIA	Zagadnienia współczesnej teorii muzeologicznej	WIEDZA K_W01 Ma pogłębioną wiedzę o specyfice przedmiotowej i metodologicznej oraz dynamice rozwojowej nauk o sztuce (zwłaszcza: konserwatorstwa, muzealnictwa, historii sztuki i zabytkoznawstwa), którą jest w stanie twórczo rozwijać w działalności naukowej i profesjonalnej oraz integrować z metodami innych dyscyplin.	Metoda konwersatoryjna w kilku przypadkach wsparta wykładem problemowym	Zaliczenie na ocenę
	Konwersatorium muzealnicze	rozwojowej nauk o sztuce (zwłaszcza: konserwatorstwa, muzealnictwa, historii sztuki i zabytkoznawstwa), którą jest w		
	Problematyka edukacyjna w muzeum	stanie twórczo rozwijać w działalności naukowej i profesjonalnej oraz integrować z metodami innych dyscyplin.		
	Ewidencja i opracowanie naukowe zbiorów muzealnych	K_W02 Zna podstawy metodologiczne badań naukowych w dziedzinie humanistyki, z naciskiem na nauki o sztuce (z uwzględnieniem metodologii rozwijanej		
	Zagadnienia architektury muzealnej	w ramach ścieżek i modułów specjalnościowych, m. in. konserwatorstwo, zabytkoznawstwo i historia sztuki, muzeologia). K_W03 Zna w stopniu zaawansowanym szczegółowe dzieje, teorie, doktryny i współczesne kierunki rozwoju ochrony dziedzictwa i muzeologii. K_W04 Ma szczegółową orientację na obszarze zakresu problemowego, wybranego w ramach ścieżki specjalnościowej (teorie i doktryny, konteksty, kierunki badań i problemy metodo-logiczne, terminologia). K_W06 Zna na poziomie pogłębionym współczesne dylematy ochrony dóbr kultury w jej różnych aspektach, ich		

		uwarunkowania i problematykę, w tym także zasady ochrony własności i prawa autorskiego. K_W07 Zna na poziomie pogłębionym współczesne aspekty prawne ochrony dziedzictwa kulturowego. UMIEJĘTNOŚCI K_U01 Odpowiednio dobierając źródła i selekcionując informacje, potrafi przeprowadzić ukierunkowaną kwerendę merytoryczną, sformułować krytyczny stan badań i opracować pełny kwestionariusz badawczy do problemów z zakresu nauk o sztuce, który twórczo rozwiązuje i prezentuje z wykorzystaniem różnych form i mediów. K_U02 Szczegółowo analizuje problemy i formułuje hipotezy w wybranym obszarze ochrony dóbr kultury, posługując się odpowiednimi metodami, pojęciami i narzędziami badawczymi, właściwymi dla nauk o sztuce, które twórczo dobiera / przystosowuje / lub samodzielnie opracowuje. K_U03 Potrafi integrować wiedzę z zakresu nauk o sztuce z wiedzą z innych dyscyplin oraz stosować ją w sytuacjach profesjonalnych o różnym stopniu złożoności, związanych z dylematami ochrony dóbr kultury i oceną podejmowanych w tym zakresie działań. K_U04 Potrafi w sposób spójny i fachowy komunikować się na tematy		
--	--	---	--	--

		z zakresu nauk o sztuce z różnymi kręgami odbiorców (w tym środowiskiem specjalistycznym), z wykorzystaniem różnych kanałów komunikacji, w języku polskim i języku obcym. K_U06 Ma pogłębioną umiejętność przygotowania klarownych wystąpień ustnych, dotyczących zagadnień szczegółowych z zakresu nauk o sztuce, powiązanych z ochroną dóbr kultury. K_U07 Jest przygotowany do spójnej argumentacji z wykorzystaniem poglądów własnych i poglądów innych autorów oraz do prowadzenia debaty w zakresie problemów nauk o sztuce i dylematów ochrony dziedzictwa kulturowego. KOMPETENCJE K_K02 Podejmuje autonomiczne działania, zmierzające do kierowania swym stałym rozwojem naukowym i karierą zawodową, ukierunkowując także innych w tym zakresie. K_K03 Potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania a w podejściu do dóbr kultury kieruje się fachową wiedzą, samokrytycyzmem, opinią ekspercką i własną zdolnością oceny działań innych. K_K04 Jest wrażliwy na problematykę odpowiedzialnego podejścia do materialnego		
--	--	--	--	--

		dziedzictwa kulturowego, potrafi dostrzec oraz ocenić dobre i złe praktyki w tym zakresie, jest gotów do reakcji i zainicjowania stosownych przeciw-działań. K_K05 Identyfikuje i rozstrzyga dylematy, związane z ochroną dóbr kultury, jest świadom swej odpowiedzialności decyzyjnej w zakresie posiadanych kompetencji a w podejmowanych działaniach kieruje się zasadami etyki zawodowej, których przestrzega i które rozwija. K_K06 Jest gotowy do podejmowania wyzwań zgodnych z etosem zawodowym – potrafi być ofiarny i wytrwały w realizacji indywidualnych i zespołowych działań w zakresie ochrony dóbr kultury regionu, kraju i świata.		
Grupa przedmiotów II: ZABYTKOZNAWSTWO RZEMIOSŁA ARTYSTYCZNEGO	Nowoczesne narzędzia ekspertyzy zabytkoznawczej	WIEDZA K_W01 Ma pogłębioną wiedzę o specyfice przedmiotowej i metodologicznej oraz dynamice rozwojowej nauk o sztuce (zwłaszcza: konserwatorstwa, muzealnictwa, historii sztuki i zabytkoznawstwa), którą jest w stanie twórczo rozwijać w działalności naukowej i profesjonalnej oraz integrować z metodami innych dyscyplin.	Metoda konwersatoryjna i ćwiczeniowa, z wprowadzeniem w formie wykładu problemowego	Zaliczenie na ocenę lub egzamin Efekty weryfikowane są poprzez sprawdzanie wiedzy teoretycznej i samodzielne prace pisemne (analizy zabytkoznawcze, próby ekspertyz).
	Zagadnienia rynku sztuki i antyków	K_W02 Zna podstawy metodologiczne badań naukowych w dziedzinie humanistyki, z naciskiem na nauki o sztuce		
	Zagadnienia znawcze rzemiosła	(z uwzględnieniem metodologii rozwijanej w ramach ścieżek i modułów		

	artystycznego	specjalnościowych, m. in. konserwatorstwo, zabytkoznawstwo i historia sztuki, muzeologia).		
	Zagadnienia znawcze sztuki współczesnej	K_W04 Ma szczegółową orientację na obszarze zakresu problemowego,		
	Konwersatorium specjalistyczne z zabytkoznawstwa	wybranego w ramach ścieżki specjalnościowej (teorie i doktryny, konteksty, kierunki badań i problemy metodo-logiczne, terminologia).		
	Współczesne techniki dokumentacji zabytków	UMIEJĘTNOŚCI K_U01 Odpowiednio dobierając źródła i selekcionując informacje, potrafi przeprowadzić ukierunkowaną kwerendę merytoryczną, sformułować krytyczny stan badań i opracować pełny kwestionariusz badawczy do problemów z zakresu nauk o sztuce, który twórczo rozwiązuje i prezentuje z wykorzystaniem różnych form i mediów. K_U02 Szczegółowo analizuje problemy i formułuje hipotezy w wybranym obszarze ochrony dóbr kultury, posługując się odpowiednimi metodami, pojęciami i narzędziami badawczymi, właściwymi dla nauk o sztuce, które twórczo dobiera / przystosowuje / lub samodzielnie opracowuje. K_U03 Potrafi integrować wiedzę z zakresu nauk o sztuce z wiedzą z innych dyscyplin oraz stosować ją w sytuacjach profesjonalnych o różnym stopniu złożoności, związanych z dylematami ochrony dóbr kultury i oceną podejmowanych w tym zakresie działań. K_U04 Potrafi w sposób spójny i fachowy		

		komunikować się na tematy z zakresu nauk o sztuce z różnymi kręgami odbiorców (w tym środowiskiem specjalistycznym), z wykorzystaniem różnych kanałów komunikacji, w języku polskim i języku obcym. K_U05 Ma pogłębioną umiejętność samodzielnego przygotowania różnych prac naukowych oraz dokumentacyjnych w oparciu o warsztat badawczy z wybranego zakresu ochrony dóbr kultury, z wykorzystaniem metod, zależnych od charakteru tematu. K_U06 Ma pogłębioną umiejętność przygotowania klarownych wystąpień ustnych, dotyczących zagadnień szczegółowych z zakresu nauk o sztuce, powiązanych z ochroną dóbr kultury. K_U07 Jest przygotowany do spójnej argumentacji z wykorzystaniem poglądów własnych i poglądów innych autorów oraz do prowadzenia debaty w zakresie problemów nauk o sztuce i dylematów ochrony dziedzictwa kulturowego. KOMPETENCJE K_K02 Podejmuje autonomiczne działania, zmierzające do kierowania swym stałym rozwojem naukowym i karierą zawodową, ukierunkowując także innych w tym zakresie. K_K03 Potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania a w		
--	--	--	--	--

		podejściu do dóbr kultury kieruje się fachową wiedzą, samokrytycyzmem, opinią ekspercką i własną zdolnością oceny działań innych. K_K04 Jest wrażliwy na problematykę odpowiedzialnego podejścia do materialnego dziedzictwa kulturowego, potrafi dostrzec oraz ocenić dobre i złe praktyki w tym zakresie, jest gotów do reakcji i zainicjowania stosownych przeciwdziałań. K_K05 Identyfikuje i rozstrzyga dylematy, związane z ochroną dóbr kultury, jest świadom swej odpowiedzialności decyzyjnej w zakresie posiadanych kompetencji a w podejmowanych działaniach kieruje się zasadami etyki zawodowej, których przestrzega i które rozwija.		
Grupa przedmiotów III: WYSTAWIENNICTWO	Współczesne strategie prezentacji sztuki	WIEDZA K_W01 Ma pogłębioną wiedzę o specyfice przedmiotowej i metodologicznej oraz dynamice rozwojowej nauk o sztuce (zwłaszcza: konserwatorstwa, muzealnictwa, historii sztuki i zabytkoznawstwa), którą jest w stanie twórczo rozwijać w działalności naukowej i profesjonalnej oraz integrować z metodami innych dyscyplin. K_W02 Zna podstawy metodologiczne badań naukowych w dziedzinie humanistyki, z naciskiem na nauki o sztuce (z uwzględnieniem metodologii rozwijanej w ramach ścieżek i modułów specjalnościowych, m. in. konserwatorstwo,	Metoda konwersatoryjna lub ćwiczeniowa	Zaliczenie na ocenę. Efekty weryfikowane są poprzez sprawdzanie wiedzy teoretycznej, samodzielnie przygotowanych tekstów oraz pracy ćwiczeniowej, indywidualnej i w grupach.
	Wystawa i muzeum wirtualne			
	Zagadnienia marketingu i publiczności muzeum i wystawy			
	Organizacja wystaw			
	Pracownia projektowania ekspozycji			
	Problematyka artystyczna nowych mediów w wystawiennictwie			

	Parateksty wystawy	zabytkoznawstwo i historia sztuki, muzeologia). K_W03 Zna w stopniu zaawansowanym szczegółowe dzieje, teorie, doktryny i współczesne kierunki rozwoju ochrony dziedzictwa i muzeologii. K_W05 Posiada szczegółową, specjalistyczną wiedzę w zakresie opracowywanego samodzielnie zagadnienia o możliwie pionierskim charakterze merytorycznym, związanego z wybranym obszarem studiów w ramach ochrony dóbr kultury i wybranym seminarium magisterskim (przedmiot badań, konteksty, problemy metodologiczne, terminologia, literatura). UMIEJĘTNOŚCI K_U02 Szczegółowo analizuje problemy i formułuje hipotezy w wybranym obszarze ochrony dóbr kultury, posługując się odpowiednimi metodami, pojęciami i narzędziami badawczymi, właściwymi dla nauk o sztuce, które twórczo dobiera / przystosowuje / lub samodzielnie opracowuje. K_U03 Potrafi integrować wiedzę z zakresu nauk o sztuce z wiedzą z innych dyscyplin oraz stosować ją w sytuacjach profesjonalnych o różnym stopniu złożoności, związanych z dylematami ochrony dóbr kultury i oceną podejmowanych w tym zakresie działań. K_U04 Potrafi w sposób spójny i fachowy komunikować się na tematy z zakresu nauk o sztuce z różnymi		
--	--------------------	---	--	--

		kręgami odbiorców (w tym środowiskiem specjalistycznym), z wykorzystaniem różnych kanałów komunikacji, w języku polskim i języku obcym. K_U05 Ma pogłębioną umiejętność samodzielnego przygotowania różnych prac naukowych oraz dokumentacyjnych w oparciu o warsztat badawczy z wybranego zakresu ochrony dóbr kultury, z wykorzystaniem metod, zależnych od charakteru tematu. K_U06 Ma pogłębioną umiejętność przygotowania klarownych wystąpień ustnych, dotyczących zagadnień szczegółowych z zakresu nauk o sztuce, powiązanych z ochroną dóbr kultury. KOMPETENCJE K_K01 Potrafi współdziałać w profesjonalnym zespole i kierować nim. K_K02 Podejmuje autonomiczne działania, zmierzające do kierowania swym stałym rozwojem naukowym i karierą zawodową, ukierunkowując także innych w tym zakresie. K_K03 Potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania a w podejściu do dóbr kultury kieruje się fachową wiedzą, samokrytycyzmem, opinią ekspercką i własną zdolnością oceny działań		
--	--	--	--	--

		innych. K_K04 Jest wrażliwy na problematykę odpowiedzialnego podejścia do materialnego dziedzictwa kulturowego, potrafi dostrzec oraz ocenić dobre i złe praktyki w tym zakresie, jest gotów do reakcji i zainicjowania stosownych przeciw-działań. K_K05 Identyfikuje i rozstrzyga dylematy, związane z ochroną dóbr kultury, jest świadom swej odpowiedzialności decyzyjnej w zakresie posiadanych kompetencji a w podejmowanych działaniach kieruje się zasadami etyki zawodowej, których przestrzega i które rozwija.		
Praktyki				
Wymiar praktyk		Min. 15 dni roboczych		
Forma odbywania praktyk		Indywidualny staż w instytucjach muzealnych i pokrewnych, nie mniej niż 15 dni roboczych		
Zasady odbywania praktyk		Praktyki odbywają się po I roku studiów na zasadzie indywidualnego stażu. Punktacja 3 p. ECTS		

Szczegółowe wskaźniki punktacji ECTS						
Dyscypliny naukowe lub artystyczne, do których odnoszą się efekty uczenia się dla danego kierunku studiów:						
Dyscyplina naukowa lub artystyczna				Punkty ECTS		
				liczba	%	
1.	Nauki o sztuce			120	100	
Grupy przedmiotów zajęć	Przedmiot	Liczba punktów ECTS	Liczba ECTS w dyscyplinie nauki o sztuce	Liczba punktów ECTS z zajęć do wyboru	Liczba punktów ECTS, jaką student uzyskuje w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	Liczba punktów ECTS, które student uzyskuje realizując: zajęcia związane z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów
Grupa przedmiotów kierunkowych: DZIEDZICTWO KULTUROWE I MUZEOLOGIA	Współczesne koncepcje ochrony dóbr kultury	3	3	0	1,5	3
	Historia i teoria wystawiennictwa	3	3		1,5	3
	Historia muzeum	3	3		1,5	3
	Praktyczne aspekty ochrony dziedzictwa kulturowego w prawie krajowym i międzynarodowym	3	3		1,5	3

Techniki komunikacji	Techniki komunikacji i negocjacji społecznych	1	1	0	0,5	1
Lektorat z języka obcego	Język obcy specjalistyczny II (do wyboru)	3	3	3	1,5	0
Wykłady ogólnouniwersyteckie do wyboru	Wykład ogólnouniwersytecki lub monograficzny lub kursowy na innym kierunku studiów	2	-	2	1	2
Praktyki	Praktyki zawodowe	Wyliczenie w ramach specjalności	-	-	-	-
Praca dyplomowa i/lub egzamin dyplomowy	Seminarium magisterskie	30		30	16	30
	Egzamin dyplomowy	4		4	-	4
SPECJALNOŚĆ DO WYBORU I (68 P. ECTS DO WYBORU)						
KONSERWATORSTWO						
Grupa przedmiotów I: PROBLEMATYKA BADAWCZA ZABYTKÓW ARCHITEKTURY	Metodyka badań archeologicznych	1	1	Grupa obowiązkowa w ramach ścieżki do wyboru	0,7	1
	Problematyka zabytkoznawcza architektury drewnianej	3	3		1,5	3
	Wybrane zagadnienia z dokumentacji ewidencyjnej i historyczno-konserwatorskiej	5	5		2,5	5
	Badania architektoniczne – budownictwo drewniane	4	4		1,5	4
	Badania architektoniczne – budownictwo murowane	4	4		1,4	4

	Dokumentacja historyczna zabytków architektury i urbanistyki	6	6		3,5	6
	Dokumentacja badań architektonicznych	4	4		1,4	4
	Badania architektoniczne – praktyki terenowe	3	3		3	3
Grupa przedmiotów II: PROBLEMATYKA KONSERWATORSKA ZABYTEKÓW ARCHITEKTURY	Problematyka zabytkoznawcza dziedzictwa techniki	3	3	Grupa obowiązkowa w ramach ścieżki do wyboru	1,5	3
	Waloryzacja dziedzictwa	3	3		1,4	3
	Ochrona krajobrazu kulturowego	4	4		2,8	4
	Ochrona wartości kulturowych miejskich układów przestrzennych	5	5		2,5	5
	Zarządzanie zasobami dziedzictwa kulturowego	3	3		1,4	3
Grupa przedmiotów III: OCHRONA I ZARZĄDZANIE DZIEDZICTWEM	Konserwacja i restauracja zabytków architektury	5	5	Grupa obowiązkowa w ramach ścieżki do wyboru	3	5
	Fizyka budowli	3	3		1,4	3
	Podstawy projektowania w architekturze zabytkowej	4	4		1,5	4
	Kosztorysowanie i finansowanie projektów konserwatorskich ze środków publicznych	2	2		1,4	2
	Zarys problematyki konserwatorskiej materiałów budowlanych	4	4		2	4
	Problematyka konserwatorska architektury drewnianej	2	2		0,6	2

SPECJALNOŚĆ DO WYBORU II (68 P. ECTS DO WYBORU)						
MUZEALNICTWO I ZABYTKOZNAWSTWO						
Grupa przedmiotów I: MUZEOLOGIA	Zagadnienia współczesnej teorii muzeologicznej	4	4	Grupa obowiązkowa w ramach ścieżki do wyboru	1,7	4
	Konwersatorium muzealnicze	4	4		1,8	4
	Problematyka edukacyjna w muzeum	3	3		1,5	3
	Ewidencja i opracowanie naukowe zbiorów muzealnych	3	3		1,5	3
	Zagadnienia architektury muzealnej	2	2		0,8	2
Grupa przedmiotów II: ZABYTKOZNAWSTWO RZEMIOSŁA ARTYSTYCZNEGO	Nowoczesne narzędzia ekspertyzy zabytkoznawczej	6	6	Grupa obowiązkowa w ramach ścieżki do wyboru	3,5	6
	Zagadnienia rynku sztuki i antyków	3	3		1,4	3
	Zagadnienia znawcze rzemiosła artystycznego	8	8		5	8
	Zagadnienia znawcze sztuki współczesnej	3	3		1,4	3
	Konwersatorium specjalistyczne z zabytkoznawstwa	2	2		0,8	2
	Współczesne techniki dokumentacji zabytków	2	2		0,8	2
Grupa przedmiotów III: WYSTAWIENNICTWO	Współczesne strategie prezentacji sztuki	3	3	Grupa obowiązkowa w ramach ścieżki	1,4	3
	Wystawa i muzeum wirtualne	3	3		1,4	3

	Zagadnienia marketingu i publiczności muzeum i wystawy	3	3	do wyboru	1,4	3
	Organizacja wystaw	3	3		1,4	3
	Pracownia projektowania ekspozycji	6	6		3,4	6
	Problematyka artystyczna nowych mediów w wystawiennictwie	3	3		1,4	3
	Parateksty wystawy	3	3		1,4	3
	Praktyki zawodowe	4	4		3	4
RAZEM		120/100%	120/100%	39 + 68 (w ramach ścieżki do wyboru)/ 88%	60 konserwatorstwo 50% 60 muzealnictwo i zabytkoznawstwo 50%	120/100%

GRUPY PRZEDMIOTÓW	PRZEDMIOT	TREŚCI PROGRAMOWE
Grupa przedmiotów kierunkowych: DZIEDZICTWO KULTUROWE I MUZEOLOGIA	Współczesne koncepcje ochrony dóbr kultury	Przedmiot w formie wykładu kursowego. Wobec pluralizmu teoretycznego współczesnego konserwatorstwa przyjęto, że wykładami objęte będą najważniejsze koncepcje z okresu po uchwaleniu Karty Weneckiej w 1964 r. Różnorodność założeń przyjmowana przez teoretyków znajduje odzwierciedlenie na poziomie definiowania przedmiotu ochrony i opieki konserwatorskiej, określania zasad postępowania oraz na poziomie uzasadnień celowości podejmowanych działań. Wykłady poświęcone będą zarówno tym koncepcjom, które rozwijane są przez grupy eksperckie w międzynarodowych organizacjach takich jak UNESCO czy ICOMOS, jak i teoriom, które, choć ważne, nie pełnią jeszcze wiodącej roli w działalności służb konserwatorskich. Celem przedmiotu jest ukazanie szerokiej panoramy poglądów na konserwatorskie interpretacje dziedzictwa kulturowego, oraz dostarczenie informacji niezbędnych do zajęcia własnego stanowiska w kwestii rozstrzygania o przydatności poszczególnych teorii.

	Historia i teoria wystawiennictwa	Przedmiot w formie wykładu kursowego, którego celem jest przekazanie podstaw wiedzy na temat specyfiki komunikowania treści poprzez ekspozycję obiektów materialnych (dzieł sztuki) i jej uwarunkowań przedmiotowych, przestrzennych oraz estetycznych; rozwoju kompozycji przestrzennej ekspozycji w układzie historycznym; historii instytucji wystawienniczych i wystaw (muzealnych oraz czasowych).
	Praktyczne aspekty ochrony dziedzictwa kulturowego w prawie krajowym i międzynarodowym	Przedmiot w formie wykładu kursowego, którego celem jest zapoznanie studentów z prawem ochrony dziedzictwa kulturowego – na przykładzie prawa krajowego i prawa międzynarodowego. Treści obejmują omówienie genezy prawa ochrony zabytków w Europie, określenie katalogu aktów prawnych regulujących tę gałąź prawa, z uwzględnieniem dokumentów organizacji międzynarodowych, które mają wpływ na treść aktów prawnych. Szczególny nacisk kładziony będzie na to, aby omawiane zagadnienia miały swoje uzupełnienie w przykładach z praktyki urzędowej, muzealnej i konserwatorskiej, a także w odniesieniu do orzecznictwa sądowego oraz bieżących wydarzeń. Analiza aktu prawnego, odwołania od decyzji oraz kazusy mają pomóc przyswoić zdobytą wiedzę w praktyce oraz przybliżyć specyfikę pracy urzędnika zajmującego się ochroną dziedzictwa, pracownika instytucji kultury czy dysponenta zabytku, będącego stroną postępowania administracyjnego. Poruszone zostaną też zagadnienia prawa autorskiego, zamówień publicznych oraz umów cywilnoprawnych.
	Historia muzeum	Wykład poświęcony kulturowym, społecznym i politycznym aspektom historii instytucji muzealnej, a także zmianom w zakresie tendencji prezentowania kolekcji muzealnych i koncepcji muzealnych (w rozumieniu technicznym, edukacyjnym, medialnym), jakie następowały od XV wieku do czasów współczesnych. Obejmuje on sygnalizację różnorodnej problematyki definicji muzeum od czasów starożytnych oraz analizę procesu powstawania jego jako udostępnionych publicznie kolekcji (włoskie muzea XV-XVIII w.) i rozwoju w Europie Zachodniej, a także na innych obszarach kręgu kultury euro-amerykańskiej (od pocz. XIX w. do epoki współczesnej). Jest to połączone z prezentacją tendencji, założeń i współczesnych kierunków rozwoju muzeologii. Osobną część stanowi historia muzealnictwa polskiego prezentowana w 3 przedziałach chronologicznych: od XVI w. do 1918 r., okresu międzywojennego i sygnalizacyjnie od końca II wojny światowej do czasów współczesnych.
Techniki komunikacji	Techniki komunikacji i negocjacji społecznych	Przedmiot w formie konwersatoryjnej. Celem zajęć jest przygotowanie studentów do wykorzystania w swojej przyszłej pracy umiejętności związanych ze wykorzystaniem mechanizmów i zasad skutecznego działania w sferze komunikacji na poziomie interpersonalnym i grupowym. Obejmują ćwiczenia warsztatowe, omawianie, rozwiązywanie przypadków; dyskusje panelowe; metodę problemową. Na zajęciach omówione zostaną case studies konkretnych sytuacji negocjacyjnych ze wspólnym wypracowaniem optymalnych mechanizmów zachowania.

Lektorat z języka obcego	Język obcy specjalistyczny II (do wyboru)	Treści określane przez Studium Języków Obcych UMK.
Wykłady ogólnouniwersyteckie do wyboru	Wykład ogólnouniwersytecki lub monograficzny lub kursowy na innym kierunku studiów	Treści zależne od konkretnych przedmiotów z oferty UMK.
Praca dyplomowa i egzamin dyplomowy	Seminarium magisterskie	Przedmiot seminaryjny, prowadzony przez cały okres studiów (120 godz.) polega na przygotowywaniu przez studenta samodzielnej, autorskiej pracy pisemnej na wybrany temat z zakresu nauk o sztuce w obszarze dziedzictwa kulturowego. Obejmuje pracę grupową pod kierunkiem promotora, konsultacje indywidualne oraz pracę własną. Celem seminarium jest przygotowanie studiujących do prowadzenia samodzielnych badań w wybranej dziedzinie w oparciu o nowoczesny warsztat badawczy, charakterystyczny dla dyscypliny nauk o sztuce i kierunku ochrona dóbr kultury.
	Egzamin dyplomowy	Przebieg i zakres zgodny z aktualnym regulaminem dyplomowania na kierunku, zatwierdzonym Przez Radę Dyscypliny Nauki o Sztuce.
SPECJALNOŚĆ DO WYBORU I (68 P. ECTS DO WYBORU) KONSERWATORSTWO		
Grupa przedmiotów I PROBLEMATYKA BADAWCZA ZABYTEKÓW ARCHITEKTURY	Metodyka badań archeologicznych	Przedmiot w formie konwersatoryjnej. Celem zajęć jest zapoznanie studiujących z problematyką jednej z kategorii źródeł archeologicznych – z architekturą murowaną. Dotyczy to przede wszystkim kwestii wznoszenia przedmiotowych budowli, surowców z jakich zostały wybudowane, metod ich opisywania i klasyfikacji oraz tkwiących w nich potencjalnych możliwości poznawczych. Wspomniane zagadnienia przedstawione zostaną na dystynktywnych przykładach wynikających z metodyki badań archeologiczno-architektonicznych.
	Problematyka zabytkoznawcza architektury drewnianej	Przedmiot w formie wykładów i ćwiczeń. Celem wykładów jest zapoznanie studentów z podstawami zabytkoznawstwa architektury drewnianej – od terminologii, poprzez proces budowlany, aż po różne typy konstrukcyjne oraz ich regionalne i historyczne odmiany. Celem ćwiczeń jest pogłębienie wiedzy zdobytej podczas wykładów poprzez samodzielne rozpoznanie wybranego obiektu lub grupy obiektów oraz przedstawienie wyników w formie referatu.
	Wybrane zagadnienia z dokumentacji ewidencyjnej i historyczno-konserwatorskiej	Przedmiot w formie ćwiczeniowej. Celem zajęć jest zapoznanie studentów z rodzajami dokumentacji oraz celami wykonywania poszczególnych rodzajów dokumentacji, zapoznanie z podstawami prawnymi dotyczącymi dokumentacji konserwatorskich, zapoznanie studentów z historią dokumentacji i ewidencji w Polsce; wykształcenie umiejętności korzystania z różnych rodzajów dokumentacji (zarówno współczesnych, jak i historycznych), wykształcenie

		umiejętności samodzielnego opracowania podstawowych rodzajów dokumentacji ewidencyjnej. W II semestrze – opracowanie dokumentacji historyczno-konserwatorskiej stolarki architektonicznej lub meblarskiego wyposażenia wnętrza, ćwiczenia w rozpoznawaniu i analizie problematyki konserwatorskiej w/w obiektów.
	Badania architektoniczne – budownictwo drewniane	Przedmiot w formie ćwiczeniowej. Celem zajęć jest zapoznanie i oswojenie studenta z celami, metodami i formą dokumentacji badań materialnej substancji architektury drewnianej oraz z ich miejscem zarówno w wieloaspektowych/ interdyscyplinarnych badaniach nad domem mieszkalnym („Hausforschung”), jak i w procesach konserwatorskich. Wskazane jest posiadanie umiejętności rysunku odręcznego i technicznego, dokumentacji pomiarowej zabytków architektury, historii i organizacji technik budownictwa, historii technik budowlanych z elementami materiałoznawstwa. Ćwiczenia są bezpośrednio związane z wykładami i ćwiczeniami z problematyki zabytkoznawczej i konserwatorskiej architektury drewnianej. Służą one poza tym jako podstawa do pracy magisterskiej o architekturze drewnianej.
	Badania architektoniczne – budownictwo murowane	Przedmiot w formie ćwiczeniowej. Celem zajęć jest przekazanie studiującym rozszerzonej wiedzy o możliwościach badawczych materialnej struktury zabytku architektury (budownictwo murowane) oraz pogłębienie ich wiedzy o metodzie prowadzenia badań architektonicznych oraz opracowania wniosków z nich wynikających.
	Dokumentacja historyczna zabytków architektury i urbanistyki	Zajęcia mają charakter ćwiczeń, w ramach których student poznaje specyfikę źródeł archiwalnych – pisanych i ikonograficznych oraz uczy się wykorzystania tych źródeł na potrzeby konserwatorskie. W ramach zajęć student zapoznaje się także z metodami poszukiwań źródeł, zasadami ich gromadzenia i udostępniania. Na podstawie konkretnych materiałów źródłowych poznaje podstawową terminologię stosowaną w źródłach archiwalnych dotyczących zabytków architektury i urbanistyki.
	Dokumentacja badań architektonicznych	Przedmiot w formie ćwiczeniowej. Celem zajęć jest przygotowanie studentów do opracowania wyników z badań architektonicznych realizowanych podczas praktyki terenowej.
	Badania architektoniczne – praktyki terenowe	Przedmiot w formie ćwiczeniowej. Celem zajęć jest przygotowanie studentów do wykonywania analizy struktury budowlanej zabytkowej architektury w terenie. Efektem jest samodzielność w określaniu niezbędnego zakresu badań i rozpoznawaniu kolejności nawarstwień historycznych.
Grupa przedmiotów II PROBLEMATYKA KONSERWATORSKA ZABYTKÓW	Problematyka zabytkoznawcza dziedzictwa techniki	Konwersatorium przybliży studiującym problematykę zabytkoznawczą dziedzictwa techniki, w tym jego typologię oraz charakterystykę wybranych zakładów i procesów produkcyjnych (z wykorzystaniem specjalistycznego słownictwa). Podczas zajęć, w tym moderowanych dyskusji, uczestnicy zostaną uwrażliwieni na istotność odpowiedzialnego podejścia do ochrony zabytków przemysłowych, pobudzona zostanie również ich refleksja konserwatorska,

ARCHITEKTURY		tym samym przygotowując do przyszłej drogi zawodowej.
	Waloryzacja dziedzictwa	Konwersatorium wprowadza wiadomości i ćwiczy umiejętności z zakresu waloryzacji zabytków i dziedzictwa. W trakcie zajęć studium poznają stosowane powszechnie metody wartościowania, uczą się i ćwiczą na przykładach wykorzystanie metody ZAW (Zabytkoznawcza Analiza Wartościująca) oraz dyskutują na forum grupy opracowywane przez siebie sprawozdania.
	Ochrona krajobrazu kulturowego	Przedmiotem konwersatorium jest krajobraz kulturowy. W ramach kursu w sem. zimowym definiuje się go z perspektywy różnych dziedzin nauki, śledzona jest historia rozwoju tego pojęcia oraz przeprowadzana wieloaspektowa charakterystyka. Wskazywane są również metody jego opisu, wartościowania i dokumentowania wniosków. Studenci zapoznają się z aktami prawnymi umożliwiającymi opiekę nad krajobrazem kulturowym i jego ochronę. Istotnym elementem zajęć jest prezentacja współczesnych rozwiązań z zakresu gospodarowania przestrzenią i projektów wpływających na jej kształt oraz dyskusja na ich temat. Dyskutowane – z wykorzystaniem wiedzy z poprzedniego semestru – są również prace konserwatorskie i rewaloryzacyjne prowadzone w zabytkowych ogrodach. W sem. letnim przedmiotem zajęć są dzieje i rozwój sztuki ogrodowej od starożytności do dnia dzisiejszego (w tym: rozwiązań dwudziestowiecznych i przykładów współczesnych realizacji oraz wyników prac konserwatorskich prowadzonych w zabytkowych ogrodach i historycznych założeniach zielonych). Każda z epok poznawana jest według przyjętego klucza: tło filozoficzne/ideowe/kulturowe; cechy charakterystyczne, popularne formy i stałe elementy, przykłady (z uwzględnieniem – tam, gdzie jest to możliwe – realizacji rodzimych).
	Ochrona wartości kulturowych miejskich układów przestrzennych	Zajęcia zapoznają z metodologią identyfikacji, analizy i ochrony wartości miejskich układów przestrzennych oraz funkcjonowaniem systemu planowania przestrzennego. Kształcą umiejętność wykorzystania własnego aparatu badawczego do analizy struktur urbanistycznych w kontekście rewaloryzacji, ochrony i planowania przestrzennego układów miejskich. Uwrażliwiają na problematykę odpowiedzialnego podejścia do ochrony układów urbanistycznych. Praktycznym uzupełnieniem wiedzy z wykładu są ćwiczenia, podczas których studenci są zapoznani szczegółowo z formami dokumentacji zawierającymi elementy waloryzacji i wnioski konserwatorskie dotyczące układów urbanistycznych. Analizują wybrane wnętrza urbanistyczne i formułują ogólne wnioski konserwatorskie na podstawie analizy materiałów ikonograficznych oraz w terenie. Studenci wykonują samodzielnie skrócone studium urbanistyczno-konserwatorskie wybranego układu urbanistycznego. Wyniki przedstawiają również w formie prezentacji multimedialnej.
	Zarządzanie zasobami dziedzictwa kulturowego	Przedmiot ćwiczeniowy, realizowany wg metodyki „zorientowania na rzeczywisty projekt”, tj. student przygotowuje koncepcję planu zarządzania przedsięwzięciem rewitalizacyjnym obiektu zabytkowego, którym zajmował się w ramach przedmiotu „Adaptacja obiektów

		zabytkowych”.
Grupa przedmiotów III OCHRONA I ZARZĄDZANIE DZIEDZICTWEM	Konserwacja i restauracja zabytków architektury	Przedmiot prowadzony w formie wykładów i ćwiczeń. Zajęcia mają na celu zaznajomienie studentów z zasadami i metodami postępowania stosowanymi w konserwacji i restauracji zabytków architektury. Studenci otrzymują pogłębioną wiedzę z zakresu terminologii i metod postępowania konserwatorskiego. Zapoznają się z głównymi problemami adaptacji architektury na przykładzie działań podejmowanych przy zabytkach toruńskich, jak i w szerszym kontekście realizacji europejskich. Omawiane są sposoby konserwacji historycznych ruin oraz stolarek okiennych i drzwiowych.
	Fizyka budowli	Zajęcia konwersatoryjne, mają na celu zaznajomienie studentów ze zjawiskami fizycznymi zachodzącymi w konstrukcjach i obiektach budowlanych ze szczególnym uwzględnieniem budynków zabytkowych. Student poznaje sposoby niszczenia elementów i obiektów budowlanych oraz metody ich zabezpieczenia.
	Podstawy projektowania w architekturze zabytkowej	W trakcie ćwiczeń student zapoznaje się z procesem analityczno-projektowym związanym z adaptacją obiektów zabytkowych. Pod okiem prowadzącego student wybiera odpowiedni obiekt zabytkowy, samodzielnie zbiera i opracowuje informacje na jego temat (historię, rysunki), tworząc podstawę do projektu adaptacji zabytku do nowej funkcji. Następnie wykonuje koncepcję architektoniczną poszerzoną o aranżację wnętrza, realizując przy tym poznane zasady projektowania i przepisy budowlane. Zajęcia prowadzone są w formie ćwiczeń dla całej grupy a następnie indywidualnych konsultacji uzupełnionych o okresowe prezentacje na forum całej grupy.
	Kosztorysowanie i finansowanie projektów konserwatorskich ze środków publicznych	Przedmiot podzielony na dwie części: 1. Finansowanie. Ćwiczenia służą zapoznaniu studenta z aktualnymi w danym roku kalendarzowym programami finansowania opieki nad zabytkami oraz sposobami pozyskiwania środków publicznych na prace konserwatorskie, restauratorskie oraz roboty budowlane określone w Ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz na inne działania związane z ochroną dziedzictwa. 2. Kosztorysowanie. Ćwiczenia służą zapoznaniu studenta z podstawowymi zasadami kosztorysowania prac budowlanych w obiektach zabytkowych oraz prac konserwatorskich przy zabytkach ruchomych.
	Zarys problematyki konserwatorskiej materiałów budowlanych	Przedmiot ćwiczeniowy, zapoznaje z zagadnieniami problematyki konserwatorskiej materiałów budowlanych. Student po ukończeniu kursu powinien znać podstawowe materiały budowlane, przyczyny i mechanizmy zniszczeń zabytków na architektonicznych, umieć rozpoznawać objawy i formy zniszczeń, a także sposób badania i zabezpieczania profilaktycznego różnych elementów zabytkowej architektury.

	Problematyka konserwatorska architektury drewnianej	Celem wykładów jest zapoznanie i oswojenie studenta z problematyką konserwatorską architektury drewnianej w zakresie badań, prac projektowych, realizacji i nadzoru.
SPECJALNOŚĆ DO WYBORU II (69 P. ECTS DO WYBORU) MUZEALNICTWO I ZABYTKOZNAWSTWO		
Grupa przedmiotów I MUZEOLOGIA	Zagadnienia współczesnej teorii muzeologicznej	Przedmiot w formie wykładu. Celem zajęć jest zapoznanie studentów z aktualnymi prądami teoretycznymi w zakresie muzeologii, prezentacja pogłębionej analizy muzealnych teorii łącznie z teorią komunikacji. Z racji usytuowania zajęć w strukturach uniwersyteckich z dziedzinach artystycznych szczególna uwaga jest zwracana na zagadnienia i problematykę muzealnictwa artystycznego.
	Konwersatorium muzealnicze	Zajęcia poświęcone są wybranym zagadnieniom z obszaru muzealnictwa, które są następnie opracowywane przez studentów w formie studiów przypadków i dyskusji.
	Problematyka edukacyjna w muzeum	Przedmiot w formie wykładu i ćwiczeń. Edukacja we współczesnym muzealnictwie należy do podstawowych, statutowych działań muzeum. Wpisana w jego definicję, jest jednym z kluczowych aspektów pracy muzealników. Zajęcia przybliżają teoretyczny i praktyczny zakres problematyki edukacyjnej w muzeach.
	Ewidencja i opracowanie naukowe zbiorów muzealnych	Zajęcia w formie konwersatoryjnej. Celem jest kompleksowe przedstawienie zasad i metod ewidencjonowania i opracowania naukowego muzealiów. W trakcie zajęć omówione zostaną przepisy prawne regulujące ewidencję zbiorów muzealnych, aktualnie obowiązujące polskie i międzynarodowe standardy w tym zakresie oraz cele i zasady opracowania naukowego zbiorów. Ponadto przedstawione zostaną podstawowe narzędzia służące ewidencjonowaniu zbiorów. W ramach realizacji przedmiotu osoby uczestniczące będą wykonywać zadania polegające na sporządzaniu wybranych rodzajów ewidencji.
	Zagadnienia architektury muzealnej	Wykład ma na celu poszerzenie wiedzy z zakresu architektury współczesnej ze szczególnym uwzględnieniem obiektów przeznaczonych do pełnienia funkcji galerii i muzeów. Przygotowują studentów do samodzielnej pracy naukowej na poziomie 2 stopnia, opartej na interpretacji współczesnego dzieła architektonicznego, na znajomości specjalistycznych rozwiązań formalnych oraz technik i materiałów budowlanych, a także na wiedzy z zakresu krytyki. Do realizacji niniejszego przedmiotu ważna jest ogólna wiedza z zakresu historii architektury oraz zaliczenie wykładu ze Sztuki Współczesnej.
Grupa przedmiotów II ZABYTKOZNAWSTWO: PODSTAWY EKSPERTYZY DZIEŁ SZTUKI I RZEMIOSŁA	Nowoczesne narzędzia ekspertyzy zabytkoznawczej	Przedmiot w formie ćwiczeniowej, poświęcony jest zagadnieniom znawczym dzieł sztuki i rzemiosła artystycznego w kontekście potrzeb poznawczych oraz interpretacyjnych nauk o sztuce, z wykorzystaniem studium wybranych, istotnych poznawczo przypadków z zakresu najnowszych badań i aktualnie realizowanych projektów badawczych. Skupiony jest na substancji materialnej zabytków i technikach ich wykonania. Zapoznaje z metodyką operacji

ARTYSTYCZNEGO		analizy znawczej, oraz z nowoczesnymi narzędziami, których celem jest identyfikacja materiału i techniki, cena warsztatu, autentyczności i oryginalności, stopnia przekształceń, stanu zachowania, określenie datowania i proveniencji itd.
	Zagadnienia rynku sztuki i antyków	Zajęcia w formie konwersatoryjnej, są poświęcone zagadnieniom współczesnego rynku sztuki oraz historii rynku antykwarecznego i kolekcjonerstwa, funkcjonowania systemów aukcyjnych oraz wybranych elementów prawodawstwa dotyczącego handlu dziełami sztuki.
	Zagadnienia znawcze rzemiosła artystycznego	Przedmiot konwersatoryjny, zapoznaje studentów z historią, techniką wykonania oraz typologią wyrobów rzemiosła artystycznego w układzie chronologiczno-typologicznym, Punktem wyjścia analiz jest materialna struktura obiektów. Zajęcia mają na celu wypracowanie u słuchaczy warsztatu znawczego (terminologia, umiejętności analityczne) oraz wyczulenie na problemy wartościowania obiektów (w tym dla potrzeb rynku sztuki).
	Konwersatorium specjalistyczne z zabytkoznawstwa	Zajęcia konwersatoryjne poświęcone metodyce badań nad zabytkami na wybranych przykładach, zależnych od cyklu kształcenia.
	Zagadnienia znawcze sztuki współczesnej	Celem konwersatorium jest ukazanie studentom ontologicznych różnic między sztuką współczesną a sztuką dawną/klasyczną i nowoczesną (malarstwo, rzeźba, grafika) polegających na wykorzystywaniu w twórczości nietradycyjnych i „nieartystycznych” obiektów, materiałów i procedur. Zajęcia polegają na prezentacji ich funkcjonowania w różnych nurtach artystycznych oraz analizie działań w kontekście filozofii sztuki XX i XXI wieku, problematyce hybrydyczności medium we współczesnych praktykach artystycznych oraz relacji między medium a przekazem ideowym dzieła.
	Współczesne techniki dokumentacji zabytków	Zajęcia ćwiczeniowe, polegają na objaśnieniu możliwości nowych technik dokumentacyjnych z prezentacją konkretnych narzędzi w działaniu i z omówieniem uzyskiwanych efektów. Celem jest zapoznanie studentów z potencjałem nowych technik dokumentacyjnych dla ekspertyzy zabytkoznawczej i muzealnictwa (makrofotografia, scan 3D – laserowy i na światło strukturalny, kamera 3D, fotograficzny model fotogrametryczny, dokumentacja poklatkowa, panorama gigapixel, praca z dronem, itd.)
Grupa przedmiotów III WYSTAWIENICTWO	Współczesne strategie prezentacji sztuki	Konwersatorium poświęcone współczesnym formom i strategiom prezentowania sztuki, ze szczególnym naciskiem na te, które wychodzą poza tradycyjny paradygmat wystawy i funkcjonują poza murami instytucji sztuki, są zaangażowane społecznie, partycypacyjnie, dialogicznie, aktywistycznie. Celem zajęć jest przygotowanie studentów do zrozumienia instytucjonalnych uwarunkowań i ograniczeń sztuki współczesnej oraz omówienie i przedyskutowanie przykładów przewyższania tych ograniczeń dzięki realizowaniu działań artystycznych w pozainstytucjonalnych, niekonwencjonalnych przestrzeniach i obiegach (np. działania grupy Azorro, Julity Wójcik, Joanny Rajkowskiej, Kuby Woynarowskiego, Cecylii Malik, Arka Pasożyta oraz efemerycznych grup i kolektywów artystycznych). Dzięki zajęciom student będzie świadomy społecznego kontekstu sztuki

		współczesnej i motywów stojących za kontestowaniem tradycyjnych form jej prezentowania, a także pozna różne formy krytyki społecznej obecne we współczesnych działaniach artystycznych. Będzie również przygotowany do wartościowania tego typu działań, a także identyfikowania konfliktów i dylematów z nimi związanych.
	Wystawa i muzeum wirtualne	Przedmiot wprowadza w problematykę związaną z wykorzystaniem wirtualnej oraz mieszanej (AR i AV) rzeczywistości we współczesnych praktykach galeryjnych i muzealnych. Zajęcia stanowią wprowadzenie zarówno w sposoby wykorzystania nowoczesnych technologii w funkcjonowaniu rzeczywistych (materialnych) instytucji kultury, jak i w prezentację i gromadzeniem (archiwizacją) efektów działań artystycznych, których naturalnym środowiskiem jest cyberprzestrzeń [Internet, media cyfrowe, nowe formy komunikacji i satelitarnej lokalizacji], czyli egzystujących w dużej części poza bytem materialnym.
	Zagadnienia marketingu i publiczności muzeum i wystawy	Przedmiot konwersatoryjny, prezentuje wybrane zagadnienia związane z zastosowaniem metod marketingowych w muzeum. Kurs ma na celu wskazanie zakresu teoretycznego do zastosowania w działaniach promocyjnych wystaw, budowaniu relacji z mediami itp. w oparciu o studia przypadków, także w formie symulacji działań marketingowych (np. analiza SWOT), przydatnych w pracy muzealnika – kuratora wystaw, wydarzeń kulturalnych, publikacji itp. Obejmuje też problematykę relacji publiczności z instytucjami wystawienniczymi (profilowanie i targetowanie wystaw).
	Organizacja wystaw	Celem zajęć o charakterze ćwiczeniowym jest kompleksowe przedstawienie procesu przygotowania wystawy artystycznej. Zostaną uwzględnione kluczowe etapy planowania wystawy, w tym opracowanie scenariusza, zagadnienia konserwatorskie, opracowanie planu promocji i edukacji, transport i zabezpieczenie obiektów. Realizacja przedmiotu będzie oparta na metodach gry i symulacji, odnoszących się do autentycznych lub fikcyjnych sytuacji, opartych na współpracy i rozwijających refleksyjne myślenie.
	Pracownia projektowania ekspozycji	Celem zajęć jest zespołowe przygotowanie przez studentów teoretycznego projektu wystawy pod względem jej intelektualnej koncepcji (treść) oraz założeń jej realizacji przestrzennej (forma) – wystawa może być zrealizowana w praktyce w miarę możliwości organizacyjnych, lokalowych i finansowych w danym cyklu kształcenia. Zajęcia składają się z dwu komplementarnych części, realizowanych w następujących po sobie semestrach (30 godz. w każdym). Podczas części 1.(konwersatoryjnej) ustalany jest zakres wystawy, dokonywany wybór jej problematyki i sformułowanie tematu, a następnie na tej podstawie opracowany zarys scenariusza (sprecyzowanie przesłania wystawy, analiza jej adresata i możliwości komunikacyjnych, określenie ogólnych założeń marketingowych i edukacyjnych). Część 2. (ćwiczeniowa) obejmuje opracowanie plastycznego projektu ekspozycyjnego do przygotowanych uprzednio założeń scenariusza. Jest to stowarzyszone z ćwiczeniami pomocniczymi dla rozpoznawania cech i właściwości formalnych elementów, budujących

		przestrzeń ekspozycyjną, obszaru ich działania, sposobów i metod ich porządkowania oraz rozpoznawaniu warunków i zasad organizowania przestrzeni ekspozycyjnych. Stawiane przed studentami zadania zakładają indywidualne i zespołowe rozwiązywanie problemów.
	Problematyka artystyczna nowych mediów w wystawiennictwie	Przedmiot konwersatoryjny, poświęcony wybranej problematyce kreowania przestrzeni wystawienniczej i wspierania narracji wystawy oraz działań edukacyjnych dzięki wykorzystaniu nowej technologii oraz narzędzi multimedialnych.
	Parateksty wystawy	Celem zajęć ćwiczeniowych jest zapoznanie studentów z zasadami przygotowania oraz rodzajami tekstów, towarzyszących wystawie, a także recenzji z wystaw, dedykowanych dla różnych odbiorców.
	Praktyki zawodowe	Praktyka zawodowa odbywana jest w sposób indywidualny w instytucjach muzealnych / wystawienniczych i pokrewnych. W jej ramach studium zapoznają się ze specyfiką pracy zawodowej i jej bieżącymi problemami, przez co przygotowują się do samodzielnego wejścia na rynek pracy z nabytą wiedzą i umiejętnościami praktycznymi.

Program studiów obowiązuje od semestru zimowego roku akademickiego 2025/2026.